

Asia C-650/22**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan nojalla esitetyn
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

17.10.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Cour d'appel de Mons (Belgia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.9.2022

Kantaja:

Fédération internationale de football association (FIFA)

Vastaaja:

BZ

Muut osapuolet:

- Union royale belge des sociétés de football association (URBSFA)
 - SA Sporting du pays de Charleroi
-

Pääasian kohde

Pääasian asianosaiset ovat eri mieltä siitä, onko Fédération internationale de football associationin (Kansainvälinen jalkapalloliitto, jäljempänä FIFA) ja Union royale belge des sociétés de football association (Belgian jalkapalloliitto, jäljempänä URBSFA), joka on FIFA:n jäsenliitto ja vastuussa jalkapallon pelaamisen organisoinnista ja valvonnasta Belgiassa kaikissa sen muodoissaan, korvattava ammattijalkapalloilija BZ:lle ansionmenetys (seuroilta saatujen pelaajasopimustarjousten menettäminen), jota viimeksi mainittu väittää kärsineensä pelaajien asemaa ja pelaajasiirtoja koskevien FIFA:n sääntöjen (jäljempänä FIFA:n säännöt) tiettyjen määräystensoveltamisen vuoksi.

FIFA:n säännöissä määrätään muun muassa, että pelaaja ja hänen uusi seuransa ovat velvollisia maksamaan yhteisvastuullisesti sille seuralle suoritettavan korvauksen, jonka kanssa tehty sopimus on purettu ilman perusteltua syytä.

FIFA:n säännöissä määrätään lisäksi siitä, että uusi seura ei saa rekisteröidä ammattipelaajaa, joka on purkanut aikaisemman sopimuksensa ilman perusteltua syytä, ja sallitaan se, että aikaisempi seura ei anna kansainvälistä siirtotodistusta (ICT), jota edellytetään, jotta pelaaja voidaan rekisteröidä, jos tämän seuran ja pelaajan välillä syntyy riita, joka koskee aikaisemman sopimuksen purkamista.

BZ katsoo, että FIFA:n edellä mainitut määräykset ovat unionin oikeuden perusteella lainvastaisia.

SA Sporting du Pays de Charleroi, joka on belgialainen jalkapalloseura, joka on tehnyt pelaajasopimustarjouksen BZ:lle, osallistuu vapaaehtoisesti oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen FIFA:n ja URBSFA:n perusteita ja vaatimuksia. Se arvioi pelaajasopimustarjouksensa perustuvan BZ:n petoksellisiin toimiin.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 ja 101 artiklaa tulkittava siten, että niissä kielletään

- periaate, jonka mukaan pelaajan ja sen seuran, joka haluaa ottaa hänet palvelukseensa, on maksettava yhteisvastuullisesti sille seuralle suoritettava korvaus, jonka kanssa sopimus on purettu ilman perusteltua syytä, sellaisena kuin tästä periaatteesta määrätään FIFA:n sääntöjen 17.2 §:ssä, luettuna yhdessä samojen sääntöjen 17.4 §:n mukaisten urheilutoimintaan liittyvien seuraamusten ja 17.1 §:n mukaisten taloudellisten seuraamusten kanssa;
- liiton, johon pelaajan aikaisempi seura kuuluu, mahdollisuus olla antamatta kansainvälistä siirtotodistusta, joka on tarpeen, jotta uusi seura voisi ottaa pelaajan palvelukseensa, jos tämän aikaisemman seuran ja pelaajan välillä on vireillä oikeusriita (FIFA:n sääntöjen 9.1 § ja kyseisten sääntöjen liitteessä 3 oleva 8.2.7 §)?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

SEUT 45 artikla:

”1. Turvataan työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionissa.

2. Se merkitsee, että kaikki kansalaisuuteen perustuva jäsenvaltioiden työntekijöiden syrjintä työsopimusten tekemisessä sekä palkkauksessa ja muissa työehdoissa poistetaan.

3. Yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden vuoksi perustelluin rajoituksin se sisältää oikeuden:

- a) hakea tosiasiallisesti tarjottua työtä;
- b) liikkua tässä tarkoituksessa vapaasti jäsenvaltioiden alueella ;
- c) oleskella jäsenvaltion alueella työn tekemiseksi tämän valtion kotimaisten työntekijöiden työsuhdetta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti;
- d) työsuhteen päätyttyä jäädä jäsenvaltion alueelle komission antamissa asetuksissa säädetyin edellytyksin

4. Tämän artiklan määräykset eivät koske julkishallinnon palvelussuhteita.”

SEUT 101 artikla:

”1. Sisämarkkinoille soveltumattomia ja kiellettyjä ovat sellaiset yritysten väliset sopimukset, yritysten yhteenliittymien päätökset sekä yritysten yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka ovat omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja joiden tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua sisämarkkinoilla tai joista seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy sisämarkkinoilla, ja erityisesti sellaiset sopimukset, päätökset ja menettelytavat:

- a) joilla suoraan tai välillisesti vahvistetaan osto- tai myyntihintoja taikka muita kauppaehtoja;
- b) joilla rajoitetaan tai valvotaan tuotantoa, markkinoita, teknistä kehitystä taikka investointeja;
- c) joilla jaetaan markkinoita tai hankintalähteitä;
- d) joiden mukaan eri kauppakumppaneiden samankaltaisiin suorituksiin sovelletaan erilaisia ehtoja kauppakumppaneita epäedulliseen kilpailuasemaan asettavalla tavalla;
- e) joiden mukaan sopimuksen syntymisen edellytykseksi asetetaan se, että sopimuspuoli hyväksyy lisäsuoritukset, joilla niiden luonteen vuoksi tai kauppatavan mukaan ei ole yhteyttä sopimuksen kohteeseen.

2. Tämän artiklan mukaan kielletyt sopimukset ja päätökset ovat mitättömiä.

3. Voidaan kuitenkin julistaa, että 1 kohdan määräykset eivät koske

- yritysten välistä sopimusta tai yritysten välisten sopimusten ryhmää,
- yritysten yhteenliittymän päätöstä tai yritysten yhteenliittymien päätösten ryhmää,

- yhdenmukaistettua menettelytapaa tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmää,

joka osaltaan tehostaa tuotantoa tai tuotteiden jakelua taikka edistää teknistä tai taloudellista kehitystä jättäen kuluttajille kohtuullisen osuuden näin saatavasta hyödystä:

- a) asettamatta asianomaisille yrityksille rajoituksia, jotka eivät ole välttämättömiä mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi;
- b) antamalla näille yrityksille mahdollisuutta poistaa kilpailua merkittävältä osalta kysymyksessä olevia tuotteita.”

Riidanalaiset säännökset

FIFA:n sääntöjen 9.1 §:n sanamuoto on seuraava:

”Pelaaja, joka on rekisteröity johonkin liittoon, voidaan rekisteröidä uuteen liittoon vain siinä tapauksessa, että hän on saanut aikaisemman liiton laatiman kansainvälisen siirtotodistuksen (ITC-todistus). ITC-todistus on annettava ehdoitta, maksutta ja ilman ajallisia rajoituksia. Kaikki tämän vastaiset määräykset ovat mitättömiä. Liitto, joka antaa ITC-todistuksen, on velvollinen toimittamaan siitä jäljennöksen FIFA:lle. Hallinnollinen menettely, jossa ITC-todistus annetaan, kuvataan näiden sääntöjen [– –] liitteessä 3 olevassa 8 §:ssä.”

FIFA:n sääntöjen liitteessä 3 olevassa 8.2.7 §:ssä määrätään seuraavaa:

”Aikaisempi liitto ei saa antaa ITC-todistusta, jos aikaisemman seuran ja ammattilaispelaajan välillä on vireillä sopimusriita tämän liitteen 8.2 §:n 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa. [– –]”

FIFA:n sääntöjen liitteessä 3 olevassa 8.2 §:n 4 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Aikaisemman liiton on seitsemän päivän kuluessa ITC-todistuksen pyytämispäivästä [– –]

[– –]

- b) hylättävä ITC-todistusta koskeva pyyntö ja ilmoitettava [– –] hylkäämisen peruste, joka voi olla joko se, että aikaisemman seuran ja ammattilaispelaajan välinen sopimus ei ole päättynyt, tai se, että sopimuksen ennenaikaisesta purkamisesta ei ole päästy yhteisymmärrykseen.”

FIFA:n sääntöjen 17 §:n sanamuoto on seuraava:

”Seuraavia määräyksiä sovelletaan, jos sopimus puretaan ilman perusteltua syytä:

1. Sopimuspuoli, joka on purkanut sopimuksen, on kaikissa tapauksissa velvollinen maksamaan korvausta. Ellei kasvattajakorvausta koskevan 20 §:n ja liitteen 4 määräyksistä muuta johdu eikä asiasta määrätä sopimuksessa, laskettaessa korvauksen määrää sopimuksen purkamisen vuoksi otetaan huomioon asianomaisessa maassa voimassa oleva lainsäädäntö, urheilulajin erityispiirteet ja kaikki muut objektiiviset perusteet. Nämä perusteet sisältävät muun muassa palkan ja muut edut, jotka pelaajalle on suoritettava voimassa olevan sopimuksen ja/tai uuden sopimuksen perusteella, voimassa olevan sopimuksen jäljellä oleva kesto-aika enintään viiteen vuoteen saakka, kulut ja menot, joita aikaisemmalle seuralle on aiheutunut tai se on maksanut (jaksotettuina sopimusajanjaksolle), jos sopimus puretaan suoja-ajanjakson kuluessa.

2. Oikeutta tällaiseen korvaukseen ei voida luovuttaa kolmannelle osapuolelle. Jos ammattilaispelaajan on suoritettava korvaus, ammattilaispelaaja ja hänen uusi seuransa ovat yhteisvastuussa sen maksamisesta. Korvauksen suuruudesta voidaan sopia sopimuksella tai sopimuspuolten kesken.

3. [—]

4. Korvauksen maksamista koskevan velvoitteen lisäksi määrätään urheilutoimintaan liittyviä seuraamuksia kaikille seuroille, joiden todetaan rikkoneen sopimusta tai joiden todetaan kannustaneen purkamaan sopimus suoja-ajanjakson kuluessa. Seuran, joka allekirjoittaa sopimuksen sellaisen ammattilaispelaajan kanssa, joka on purkanut aikaisemman sopimuksensa ilman perusteltua syytä, oletetaan, kunnes toisin osoitetaan, kannustaneen tämän ammattilaispelaajan purkamaan sopimuksen. Seuraamus sisältää sen, että seura ei saa rekisteröidä uusia pelaajia kansallisella tai kansainvälisellä tasolla kahden täyden peräkkäisen rekisteröintiajanjakson aikana. Seura saa rekisteröidä uusia pelaajia kansallisella tai kansainvälisellä tasolla vasta seuraavasta rekisteröintiajanjaksosta lukien sen jälkeen, kun kyseinen urheilutoimintaan liittyvä seuraamus on täysimääräisesti suoritettu. Se ei etenkään saa vedota näiden sääntöjen 6 §:n 1.1 kohdassa tarkoitettuihin poikkeukseen tai väliaikaisiin toimenpiteisiin rekisteröidäkseen pelaajia ennen tätä ajanjaksoa.”

Lyhyt esitys tosiseikoista ja pääasian oikeudenkäynnistä

- 1 Vaikka BZ:llä oli vireillä FIFA:n riitojenratkaisujaostossa aikaisempaa seuraansa Lokomotiv Moscouta vastaan oikeusriita, joka koski niitä 20.8.2013 lukien sitoneen sopimuksen päättymistä ja erityisesti sitä, että BZ oli velvollinen maksamaan sopimuksen purkamisesta 20 miljoonan euron korvauksen, hän ryhtyi etsimään uutta seuraa, joka voisi ottaa hänet palvelukseensa.

- 2 Tämä etsintä osoittautui kuitenkin vaikeaksi, koska BZ:n mukaan oli vaarana, että uusi seura velvoitettaisiin maksamaan yhteisvastuullisesti hänen kanssaan Lokomotiv Moscoulle suoritettava korvaus.
- 3 BZ ilmoittaa, että huolimatta mielenkiinnosta, jota useat seurat osoittivat häntä kohtaan, hän sai vain yhden eli Sporting du pays de Charleroin tarjouksen. Tämä teki hänelle 19.2.2015 pelaajasopimustarjouksen, johon sisältyi kaksi lykkäävää ja päällekkäistä ehtoa:
 - hänet on rekisteröity SA Sporting du Pays de Charleroihin ja hänet on sääntöjenmukaisesti hyväksytty edustamaan SA Sporting du Pays de Charleroa siten, että hän voi osallistua edustusjoukkueessaan kaikkiin URBSFA:n, UEFA:n ja FIFA:n järjestämiin virallisiin kilpailuihin, viimeistään 30.3.2015;
 - hän saa (samassa määrääjässä) kirjallisen ja ehdottoman vahvistuksen siitä, että SA Sporting du Pays de Charleroin ei voida katsoa olevan yhteisvastuussa (in solidum) minkään sellaisen korvauksen (eikä etenkin sopimuksen purkamisen johdosta maksettavan korvauksen) maksamisesta, josta BZ on mahdollisesti vastuussa Lokomotiv Moscoulle,.
- 4 BZ:n ja Sporting du Pays de Charleroin neuvonantajat pyysivät, ensin mainitut 20.2.2015 ja jälkimmäiset 5.3.2015 päivätyillä kirjeillä sekä FIFA:lta että URBSFAlta vahvistusta siihen, että BZ voitaisiin rekisteröidä ja katsoa sääntöjenmukaisesti edustuskelpoiseksi, jotta hän voisi siirtyä Sporting du Pays de Charleroin edustusjoukkueeseen, ja ettei FIFA:n sääntöjen 17.2 ja 17.4 §:ää sovellettaisi viimeksi mainittua vastaan.
- 5 FIFA vastasi 23.2.2015 päivätyllä kirjeellä, että ainoastaan toimivaltaisella päätöksentekuelimellä – eikä sen hallintoelimellä – on toimivalta soveltaa FIFA:n määräyksiä. URBSFA puolestaan ilmoitti 6.3.2015, että FIFA:n sääntöjen mukaan BZ:ää ei voitaisi rekisteröidä niin kauan kuin hänen aikaisempi seuransa ei ole antanut kansainvälistä siirtotodistusta (ITC).
- 6 FIFA:n riitojenratkaisujaosto hyväksyi Lokomotiv Moscouin vaatimuksen osittain 18.5.2015 tekemällään päätöksellä ja vahvisti BZ:n maksettavaksi 10,5 miljoonan euron korvauksen. BZ:n vaatimukset puolestaan hylättiin. Riitojenratkaisujaosto päätti myös, että FIFA:n sääntöjen 17.2. §:ää ei sovellettaisi BZ:aan tulevaisuudessa. Tämä päätös pysytettiin muutoksenhaussa Tribunal arbitral du sportissa (urheilun välitystuomioistuim, jäljempänä TAS) 27.5.2016.
- 7 BZ otettiin 24.7.2015 päivätyllä sopimuksella Olympique de Marseille -seuran palvelukseen.
- 8 BZ nosti 9.12.2015 Tribunal de commerce du Hainaut'n Charleroin jaostossa kanteen FIFA:a ja URBSFAa vastaan ja vaati 6 miljoonan euron suuruista korvausta ansionmenetyksestä, jota hän väittää aiheutuneen näiden laiminlyöntien vuoksi eli edellä mainittujen, hänen unionin oikeuden perusteella lainvastaisina pitamiensä riidanalaisten määräysten soveltamisen vuoksi.

- 9 Tämä tuomioistuin totesi 19.1.2017 antamallaan tuomiolla BZ:n vaatimuksen lähtökohtaisesti perustelluksi ja tuomitsi viimeksi mainitun vaatimusten mukaisesti FIFA:n ja URBSFAn maksamaan alustavasti 60 001 euron suuruisen summan.
- 10 FIFA on valittanut tästä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytävään tuomioistuimeen. Myös oikeudenkäyntiin kutsuttu URBSFA vaatii kyseisen tuomion muuttamista.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 11 BZ katsoo asiakysymyksen osalta FIFA:n ja URBSFAn olevan vastuussa hänelle aiheutuneesta vahingosta Belgian siviililain (Code civil) 1382 §:n perusteella, sillä sen mukaan on niin, että ”jos henkilön teosta aiheutuu jollekulle toiselle vahinkoa, vahingon aiheuttanut henkilö on velvollinen korvaamaan aiheuttamansa vahingon”.
- 12 Hän väittää, että edellä mainitut riidanalaiset määräykset ovat unionin oikeuden ja tarkalleen sanoen SEUT 45 artiklassa vahvistetun työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen sekä kilpailunrajoitukset kieltävän SEUT 101 artiklan vastaisina lainvastaisia.
- 13 BZ:n mukaan FIFA ja URBSFA ovat hyväksyessään kyseiset määräykset ja soveltaessaan niitä toimineet virheellisesti, mistä hänelle on aiheutunut vahinkoa ansionmenetyksen muodossa, koska hän ei ole kyennyt harjoittamaan jalkapalloilijan ammattiaan kaudella 2014–2015 sen vuoksi, että nämä määräykset ovat estäneet hänen uutta seuraansa ottamasta häntä palvelukseensa.
- 14 Tämän esteen muodostavat taloudelliset ja urheilutoimintaan liittyvät rajoitteet (yhteisvastuuperiaate, ITC-todistuksen antamatta jättäminen), joita aiheutuisi uudelle seuralle, joka ottaisi palvelukseensa pelaajan, jonka sopimus hänen aikaisemman seuransa kanssa on purettu ilman perusteltua syytä. BZ arvostelee myös korvauksen laskentatapaa, koska siinä voidaan ottaa huomioon aikaisemman seuran pelaajan palvelukseensa ottamiseksi maksamien määrien kuolettamatta jäänyt osuus. Hänen mukaansa korvaus (jonka yhteisvelalliseksi tulisi seura, josta asianomainen pelaaja on kiinnostunut) lisää kaikkien seurojen vastahakoisuutta ottaa palvelukseensa pelaaja, jonka on suoritettava tällainen korvaus, ja sillä estetään näin ollen työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionin sisällä.
- 15 BZ:n mukaan FIFA:n ja URBSFAn on siis korvattava vahinko, joka aiheutuu FIFA:n riidanalaisen sääntöjen lainvastaisuudesta, joka estää sen, että uusi seura ottaisi hänet palvelukseensa.
- 16 Hän viittaa FIFA:n sääntöjen riidanalaisen määräysten lainvastaisuuden tueksi 15.12.1995 annettuun tuomioon Bosman (C-415/93, EU:C:1995:463) (jäljempänä tuomio Bosman).

- 17 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut tässä tuomiossa muun muassa, että ETY:n perustamissopimuksen 48 artiklaa (josta on tullut SEUT 45 artikla) sovelletaan urheiluliittojen antamiin määräyksiin, joissa määrätään ammattiurheilijoiden palkkatyön ehdoista (tuomio Bosman, 87 kohta). Se on toistanut, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus on yksi unionin perusperiaatteista (tuomio Bosman, 93 kohta), ja todennut ETY:n 48 artiklan (josta on tullut SEUT 45 artikla) kanssa ristiriidassa oleviksi urheiluliittojen antamat määräykset, joiden mukaan ammattijalkapalloilija, joka on jäsenvaltion kansalainen, voi tehdä työsopimuksen toisessa jäsenvaltiossa toimivan seuran kanssa aikaisemman seuransa kanssa tekemänsä sopimuksen voimassaoloajan päätyttyä ainoastaan sillä edellytyksellä, että uusi seura maksaa pelaajan aikaisemmalle seuralle siirtokorvauksen tai korvauksen pelaajan harjoittelusta tai kehittämisestä (tuomio Bosman, tuomiolauselman 1 kohta).
- 18 Vaikka FIFA ja URBSFA eivät kiistä siviililain 1382 §:n soveltamista, ne kiistävät syyllistyneensä sellaiseen virheeseen, joka voisi johtaa niiden vastuun syntymiseen.
- 19 FIFA väittää näet, että FIFA:n sääntöjen riidanalaiset määräykset sopivat yhteen unionin oikeuden kanssa.
- 20 Sen mukaan kyseisten määräysten yhteensopivuutta perustamissopimuksen kanssa on arvioitava siten, että otetaan huomioon urheilun erityispiirteet, jotka on tunnustettu EUT-sopimuksessa ja Euroopan unionin toimielimissä ja joihin kuuluvat erityisesti sopimussuhteen pysyvyyden sekä joukkueiden vakauden säilyttäminen, rehtiys, sääntöjenmukaisuus ja urheilukisojen asianmukainen kulku. Nämä erityispiirteet ovat FIFA:n mukaan hyväksyttäviä tavoitteita, joilla voidaan perustella mahdollisia liikkumisvapauksien esteitä tai kilpailunrajoituksia.
- 21 Unionin toimielimet ovat lisäksi tunnustaneet riidanalaiset määräykset unionin oikeuden mukaisiksi. Euroopan komissio on esimerkiksi antanut vuonna 2001 suostumuksensa FIFA:n sääntöihin, joiden myöhemmissä versioissa on säilytetty siirtoihin liittyvien periaatteiden asiasisältö ja tarkoitus, sellaisina kuin komissio on ne hyväksynyt. FIFA vetoaa muun muassa 5.3.2001 päivättyyn komission tiedoksiantoon, jossa viitataan FIFA:n sitoumukseen muuttaa FIFA:n sääntöjä eri periaatteiden perusteella. Se vetoaa myös siihen, että komission jäsen Mario Monti ilmoitti 5.6.2002 päivätyssä lehdistötiedotteessa, että FIFA:n uusissa säännöissä sovitetaan yhteen pelaajien perustavanlaatuinen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja sopimusten vakauteen sekä rehdin urheilun ja mestaruussarjojen vakauden hyväksyttävä tavoite.
- 22 URBSFA kiistää lisäksi vastuunsa sillä perusteella, että riidanalaiset määräykset on antanut FIFA eikä se.

Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen arviointi asiasta

- 23 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan on olemassa vakavia, täsmällisiä ja yhtäpitäviä olettamia siitä, että FIFA:n riidanalaisilla määräyksillä on voitu estää se, että uusi seura ottaa BZ:n palvelukseensa sen jälkeen kun hän oli purkanut sopimuksensa Lokomotiv Moscouin kanssa. Tämä ilmenee muun muassa pelaajasopimustarjouksesta, jonka Sporting du Pays de Charleroi on allekirjoittanut ja jossa asetetaan sopimuksen tekemisen edellytykseksi se, että Sporting du Pays de Charleroi ei ole yhteisvastuussa aikaisemmalle seuralle maksettavan korvauksen suorittamisesta ja että ITC-todistus annetaan. Lisäksi BZ on voinut liittyä seuraan hieman sen jälkeen kun TAS oli tehnyt päätöksen siitä, ettei FIFA:n sääntöjen 17.2 §:ää sovelleta tulevaisuudessa.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa siitä, onko kyseessä tuottamus, joka synnyttää vastuun BZ:aan nähden, että tämän seikan arvioimiseksi on arvioitava FIFA:n sääntöjen riidanalaisien määräysten yhteensopivuutta EUT-sopimuksen kanssa, joten unionin tuomioistuimelle on esitettävä tätä koskeva ennakkoratkaisukysymys.
- 25 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön nykytilassa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin näet katsoo, että se ei kykene arvioimaan kyseisten määräysten yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa, koska tällainen arviointi osoittautuu hankalaksi, kun otetaan huomioon erityisesti tasapaino, joka on säilytettävä urheiluliittojen tavoittelemien päivämäärien ja EUT-sopimuksella taattujen oikeuksien välillä.
- 26 Lisäksi vaikuttaa siltä, ettei kysymystä, joka oli esitetty unionin tuomioistuimelle asiassa, joka johti tuomioon Bosman, voida rinnastaa nyt käsiteltävään asiaan, joka koskee korvausta, joka on suoritettava seuralle sen jälkeen kun sopimus on purettu ilman perusteltua syytä, ja uuden seuran yhteisvastuuta kyseisen korvauksen maksamisesta. Asia Bosman koski puolestaan siirto-, kasvatus- tai markkinointikorvausta, joka on suoritettava seuran ja asianomaisen pelaajan välisen sopimuksen päättyessä.
- 27 Kun kyseessä on URBSFAn vastuun kiistäminen sillä perusteella, että se ei ole riidanalaisien määräysten laatija, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että on URBSFAn tehtävänä rekisteröidä FIFA:n sääntöjen mukaisesti liittoonsa kuuluvien seurojen pelaajat. Nimenomaan URBSFA ei siis ole tässä asiassa kyennyt vastaamaan myöntävästi BZ:n pyyntöön, jonka mukaan hänet olisi rekisteröitävä ja katsottava sääntöjenmukaisesti edustuskelpoiseksi siten, että hän kykenee pelaamaan Sporting du Pays de Charleroiissa. Tällä perusteella ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin arvioi, että myös URBSFA voisi joutua vastuuseen siltä osin kuin FIFA:n sääntöjen riidanalaisilla määräyksillä rikotaan unionin oikeutta.
- 28 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ei pidä tässä vaiheessa asianmukaisena esittää unionin tuomioistuimelle muita ennakkoratkaisukysymyksiä, joita BZ

ehdottaa ja joilla on sen mielestä merkitystä vain siinä tapauksessa, että esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi.

TYÖASIAKIRJA